

KEDVES PEDAGÓGUS KOLLÉGÁNK! KEDVES BARÁTUNK!

APA+ANYA... Egy csuklón láttam. Csuklója felszínére véste fel golyóstollal a tízéves kislány – nevezzük Szilárdnak.

„APA+ANYA” és mindez egy szerelmes szívből, s fölötte: „Szeretlek benneteket.”

Mosdásnál lejön? Újra felvési. A „kislány” kétszer akkora termetű, mint kortársai. Bivalyerős. Ott ült Zoli előtt, amikor beérkeztünk a helyiségbe, és éppen arról beszélt, hogy „ő egy sz...” (szó szerint) – Zoli bevont a beszélgetésbe. Így válaszoltam Szilárdnak: 1. NEM VAGY AZ. (Nem ismételt meg, amit mondott.) 2. De, ha én rá ezt mondanék, tudod, mit mondanék? Azt, hogy a trágyára is szükség van. Odaadom magam arra, hogy a föld termővé váljon, és a növények sok gyümölcsöt hozzanak. Akkor is használtam valamit!

Az este során még többször ott lehettem mellette. Amikor a vacsorázó asztalnál a négy fiú tömte magába a paprikás szalámit, sokszor kenyér nélkül, és egyikük mellett ott álltam, és

simogattam a fejét, Szilárd morogva azt mondta: „engem nem simogat?” De, megtettem. Amikor dühkitörésében ököllel – pont az „APA+ANYA” feliratúval – állon akarta vágni feleakkora kis szobatársát, és rettenetes szitkokat és fogadkozásokat ordított felé, mert nem hagytam neki megtenni, hanem szeretetlelissel az emeletes ágy létrájánál tartottam, ordító sírásban tört ki. „Anyaaa!!!” – ordította, leborulva az ágyra. Amikor a nevelőtanárral vigasztalni akarta, ezt üvöltötte rá: „Hagyja abba! Nem az anyám!” Mondtam neki: „de a pótyanyád”, és te is lehetsz pótyapapa azoknak, akiknek szükségük van rád. Hiszen az előbb tanultuk meg az asztalnál, hogy „mi ebben a szobában mindenkit szeretünk”. Nem? A szeretet hatott. Végül bocsánatot kért a szitkokkal elhalmozott feleakkora társától, és sírva imádkozott velem, bocsánatot kérve az Úr Jézustól, és behívva Őt a szívébe. Erőt kértünk, és szabadulást, és belső gyógyulást, helyreállítást az Úr Jézustól.

Szilárdot egy évesen fogadták örökbe (tudta, hogy örökbefogadott, hogy nem édes szüleinél lakott), de most intézetben van, mert minden iskolából kikerült és innen csak rosszabb lenne az útirány. Hiperaktívnak mondják. Én pedig ezt mondom: mennyire fontos az APA+ANYA egy gyermek életében! Mennyi romboláshoz vezet, ha hiányoznak! És mennyi gyermek életében hiányoznak – még, ha egy lakásban laknak is velük... mennyi gyermek kiált szeretetük után!

Kedves Pedagógus Társunk! Ön körül ilyen gyermekek tucatjai nevelkednek. A SZERETET, amit továbbad feljűk, sokszor – úgy érzi – nem tudja pótolni azt, amit édesapja és édesanyja nem adtak meg kicsinyüknek. De mégis, újra és újra, adjuk, és nem hagyunk fel vele, mert érezzük, tudjuk, hogy szükség van rá, mert SZERETET nélkül az élet sivár, örömtelen, üres, és kilátástalan. Köszönöm, köszönjük, hogy szeretet-továbbadó munkánkban közös célt tartunk szemünk előtt, és nehezedő körülményeink között Ön is, mi is, úgy döntöttünk: NEM ADJUK FEL!

SZERETET

A Karácsony mindig a SZERETET szól. Isten szeretetéről, amit letagadhatatlanul megmutatott ennek a világnak. Abban mutatta meg szeretetét, hogy odaadta értünk Egyszülött Fiát, Jézus Krisztust, hogy kiszabadítson bennünket. Kiszabadítson reménytelen, kiszolgáltatott, bűnnel teljes élethelyzetünkől, és új életet adjon, személyesen, egyen-egyenként mindannyiunknak. Új életet, bent a szívünk mélyén, ami meglátszik majd, és fényel tölti meg sötétedő világunkat.

Ez a SZERETET azután elkezd átadni hétköznapjainkat is. Kapcsolatainkat, mindennapi helyzetünket, amiben élünk. Reménységgel tölt meg – hiszen a Megváltó nem csak meghalt értünk, de fel is támadt, és ma is él. Sőt, van hatal-

ma kiszabadítani a legreménytelenebb élethelyzetből is, csodálatos, kifogyhatatlan gondoskodása által. Így, nem vagyunk magunkra hagyva ebben a sötétedő, és reménytelenséget, sőt szennyet árasztó világban. „Aki segítségül hívja az Úr Jézus nevét, megmenekül” – mondja az Ige, és ez így van valójában. Mindenki, aki bátran megszólítja Őt, a feltámadt Megváltót, megtapasztalja. Van, aki titokban szólítja meg, van, aki mások jelenlétében. De az Úr Jézus meghallja a legcsöndesebb szót is, látja a bizalmat, amivel Hozzá fordulunk, és válaszol.

Személyesen, valóságosan, jövőt adóan! Ez is a Karácsonyi Örömhír része. ☺

SZERETET

SZERETET

Ezzel a Karácsonyi Örömhírral kívánunk áldott, szép Ünnepeket, és boldog, reményteljes Újesztendőt Önnek, kedves Pedagógus Kollégáink!

Budapest, 2012. december 5.

dr. Kováts György
és a Palánta gyermek-lélek-mentő

Országunk jelen gazdasági helyzetében a Palántának is különösen sokat számít minden segítség! Köszönjük.
(Honlapunk a háttérinformációkkal: www.palantamisszio.hu)

100 év múlva nem számít majd, hogy milyen autóval jártunk, milyen házban laktunk vagy, hogy mennyi pénzünk volt a bankszámlán – de a világ lehet, hogy más lesz, mert fontos voltam egy gyermek számára. (Josh McDowell – Timotheus Társaság)
A Palánta Gyermekmisszió fennmarad, és továbbra is végzi munkáját. Önnek nem kerül semmibe, hogy támogassa személyi jövedelemadójának felajánlásakor társadalmi 1%-a útján: Név: Palánta Sorsfordító Alapítvány. Adószám: 18168042-1-42.